

زندگان مردگان

از نظر قرآن و علم امروز

دو مقام های گذشته آنده جهان را تابعجا که مردگان زنده خواهند شد تو پیج
دادیم اینکه بتواست خداحدود و احتراف این اصل مسلم اسلامی را بررسی میکنیم بکی از
نمایهای که قرآن عجیب باشاند زیبادی برای اثبات آن دارد همین موضوع دوباره زنده است
شدن مردگان پایاصطلاح (معد جسمانی) است در دین میین اسلام بقدری اهمیت باشید
موضوع دارد شده که منکر آن را مانند منکر «مقدمه و آفریدگار جهان» ناسر حد کفر دنال
کرد و از مردم دین خارج داشته است اکنون خاطرشما را ب موضوعات ذیل توجه عید عیم:

۱. امنه حیات

قبل معلوم باشد که متصور دمای اینجا اذیات و زنده بودن این است که موجودی
دارد، بلکن نوع ادرال و شعور بوده و بتواند لذت والم و خوشی و ناخوشی را داشت کند
گرچه گاهی کامه حیات بیک معنای وسیع تر از این هم اخلاق میشود و متلاطیک دانه کند هم
که استعداد رشد و نمو دارد میگویند زنده است حالا که مقصود از حیات را در موضوع بحث
فهیم به عنوان این بینیم آیا دامنه حیات ناکجا کشانیده شده و این موهبت بزرگ
خداواری تا کجا انان همراه است؟

پیاره کلی اعتقادی که بر تسبیت باین امر ناکنون بینانند است دارای سه مرحله است:
مرحله اول عقیده مادیین است که میگویند حیات و زندگی درست انحصری همین دنیا
است و غیر از این حیات چند صبحی که به دوران پیشگی و جوانی و پیری تقسیم میشود و
سر اینها مش مرک است دیگر خبری ایست و هنوز هم جسته و گریخته ای از اینکو نه افراد
بینانند.

۲. حیات علمان

مرحله دویم عقیده بیشتر انسانیات قرون گذشته است که میگفتند انسان بس از مرک
با این حیات بین بینی روبرو میشود و با بیک آزادی مطلقی آنجار و زمیگراند این عقیده
با اذاهه ای و بشه دار است که از بیک روزگار بسیار کم که نگرفته تا امروز از منتدن گرفته نا
و حشی حتی بین وحشیهای امر با انسان خوارهای استرالیا و مانند آنها یا زار گرمی داشته
و اکنون هم از درون خود بینانده است.

بنایگفته «هر برت سینسر» (۱) در کتاب «علی اصول علم الاجتماع» بیشتر وحشیه
نمکاری از اسلو همراه میت دفن میگشتند تا هنگام تشکیل میدان جنک بادشمنان قدیمی

خود د آنسرا درستش اذسلاج جنگی غالی نباشند بازن اسباب تا به قلای و پایجه اسباب بازی هر امیکنند و اسپانیا اگر طبل خلی عزیز باشدند و پیش بردیکان بالا وعشر عالم بدیگر میشوند سفنت ازو شیوهای آمریکا که ای از کو کو و زرت پامیت دن میکنند تا ادر مزرو^۴ آنجاشنوز دعامت و للاحی گردد درین اهالی مکار استاد اول است که هنگام مر سلطان بلکه هر فرد مشخص قشتی از قلمان اور اغربی میکنند خانه آنها هم خدمتکنار او را مشت و گاهی شماره این قریب شاهه ای ۲۰۰۰ و احباب ای ۱۰۰۰ هم میزند.

موضوع جالی که از منتقدات اهلی سر از (توجا) است بر قراری اختلاف طبقائی در آن عالم است بظوری کاخلو دویان هیشکی آن سر از النصاری رقسا بایبلو انان داسته و دیگران را آذن حروم میباشد در هر حال این غایب صحری بیمار مولانی دارند و در این مده اهم آسمانی حتی عردن مقدس اسلامی بطور پاک اصل سلم شناخته شده اما آنطور خانه ای اسک که در ای اذن کرش افغان از ظاهر علیهم السلام اراده ادار و بار آمریکا طبلداران چندی و سمعتی دارد داده از اخبار از روح یا تبریز صحبت از ادبیات بالازواح و «قصوم» مختاری و دوشیزه مهم اصل روای در تیار امرور است گرچه هنوز کم در این امردادی بافت مشته که چندان خوش بین این حرفا را بوده بلکه گله عدید آنرا ای اذن داده میگیرد ولی طرفداران آن هم رسماً اعلام میکنند که این حقیقت از باکا طرف طلبی بار افراد از تهاده د بصورت بک امر حسنه آثاثی در آمد است و میگویند: «بایدیه بیشه».

مرحال سوم عقیده هم از باره مذهب آسمانی است که میگوینند این بحث در اذن دارد و دامنه حیات فاختراز اینها است و الاخر پس از مرگ در باره سرمهادهین میان جسانی خصوصی خواهی آمد و نزاکتا که اطلاع داریم این خوده سرمهاده میکنند اینها هم گرفته و جای دیگر خبری از آن نبوده است و این عنان «معدان جسانی» است که بعثت مادر اطراف آن دود میزند.

بررسیهای متدعا تی

۹ - منظور از «مناجهیان» چیست؟

قرآن مجید در بیکی اذایات منبعاً اخلاق بکنده که «هیچ جز ذات خدا ایست» (قصص ۸۸) اکنون بیخواهیم بینیم آیا منصود از «مناجهیان» این است که همه اسas و تشکیلات جهان از «امم» گرفته باز و گرفتگرین جمیع ایست و تابود و بیش و بیش طبلویکه، ذرا - المثلی از تمام عیاس اصلی عالم باشیم و ساما عالم جو بکلی برای منطقی برجهه بشود باینکه در توجه اقلاب عمومی مستشار اوضاع همان موضع بیشود و آنها مایه عیان و زندگی این شئاء است تغیر صورت داده و دیگر کاری که بزد این عالم بخورد از آنها مطاخته است آیا کدام یک از اینها است؟

آنها از خود فر آن مجید استفاده میشود همان دو می است زیرا نشانه هایی که فر آن برای روز دستاخیر و «بوقاقدمة» بحسب مینهدهم، از یک نوع تحول و تبدلی که برای ذمین و آسمان پیش می آید حکایت میکند «از بر جایه شدن اساس آنها از همه بالا راه فر آن میبیند برای چه اعلان میکنند که روز دستاخیر نهایتی بر رو شده شکافتمیکردد و مرد گان از لایلای خاکها بر ورن می آید و این خود کواد است که نا آن روزه هنگاه هنوز قبر های دست نخورد میشود است از اینها روش شد که مراد از علاوه که موجودات در آن توفی و منظور از افهان اسها و بیرون از این راه آنکه ایل من علیها ادان» رحمن ۲۶ - همان دگر گون شدن و برینک حال باقی نماندن است ناگفته اند که باز از می ایست بیفایه چنان و ذرات عنصر برای خاطر این نیست که از آفرینش ابداعی و بدون مقدمات در آینده و حشمت و ترسی داشت باشیم چرا که اینکه نه آن پیش برای امداد از کی ندارد و در بخشی هستند تو جدیدی همین مجله خوانده ایم که همین چهان کنونی بدوا روز آق پیش ابداعی و بدران اسباب فراهم شده است بلکه این باشادی برای آن است که خورد برهای این بیعت (مداده ایان) را از نظر «مکتب اسلام» روش کرده باشیم چه بسیار ای اسدالله ای بعد بد در دمان بخورد.

۱ - میان این که این بیکن من ماذ اجتماع سلولی ای زیادی که آثار آنها تاحد و دده میگیرند از تهدیین ذده شده شکلی باشند است حالا این برسیش می آید که آنرا از جسامی بینین نماید این است که اول این همان سلولهایی که دو آخرين ساعت عمر چه بدن مایوبند هم گردند و بدو باره بیرون بودند هنگاه اسلوام ای قلبی و نایان ای ازه آنها هم بدون که زیاد بشماره ساق آنها بیر ای ماشده ملزمه بر اینها بپرسی دیگری «ش می آید که آیا بطور کلی باید حکم بدن اخیری هستیم که بین همیلی بشد و یک سرمهاده نه تنخیلی نکنند. فی المثل بنیانی چشم ما دشوار ای گوش مکوکمیک سلله شر ای اعد مجدودی است تایتواند بینند و بنشود آیا همین پوشکه علوم اشان و مطالعه سفر ای ای ای نایت ولا پیتر است و همینطور این بدن محتاج بستگاه گوارش و درون فضولات است آیا باز از آن بدن هم طرزی است که عیناً همینه ای از مدار و بالاخره بدن کنونی بینا سه اتفاق ای ثبات و سنگینی متدارفی دارد، آیا آن بدن هم کما و گفای شبات بهمین بدن دنیوی دارد؟

اینها بر شهابی است که اگر سریعاً از آنها حواب منقی ندهیم اصراری هم برای اینها آنها نداریم بطور خلاص آنچه «مکتب فر آن» باز از ای دارد روای این است که از همین اذین و بینی که شاتک شده دوباره بتر بر انگیخته و میشود خواهد شد اما تعریضی نسبت باشکو نه صفات ندارد ولی از لایلای دوایات اسلامی استفاده میشود که حدت هم جانبه بین آن دو بدن را فر از است.